

Despre ispășirea păcatului feririi de a avea copii și al avortului părintele Arsenie Boca ne învață

„Sufletul e trimis de Dumnezeu în momentul conceperii și Dumnezeu singur știe ce va fi cu copilul acela, cu ce capacități ar fi venit în lume și ce va fi și ce va face în lume. Te trezești, numai cu ispășirea, pentru copiii pe care nu i-ai lăsat să se nască (după voia lui Dumnezeu) și i-ai avortat chiar”;

„Astăzi Irod s-a multiplicat, aproape că nu mai există familie în care Irod nu-și ucide copiii². Doar puțini copii mai scapă. Acesta este un păcat strigător la cer [...]

Sângele lor cere răzbunare. Iar dacă vrei să scapi (de răzbunare) trebuie să pui în loc atâția copii ai altor femei sărace și să-i botezi (sau ia-i în grijă și botezați) și să îngrijești de dânșii ca de copiii tăi, cu îmbrăcăminte, cu încălțăminte, făină, bani de școală, până ce sunt în stare să-și câștige pâinea și ce scoți din copiii tăi, aceea să iasă și din aceia. Iar toate necazurile pe care le vei avea, fie pentru ei, fie de la ei, să le rabzi pe toate, nădăjduind în mila lui Dumnezeu, că

---

²În România aproape că nu mai există familie care să nu-și ucidă proprii copii prin avort sau mijloace contraceptive care au de foarte multe ori acțiune avortivă, de ucidere a embrionului (copilului) în primele zile de viață. Specialiștii atrag atenția că, după 1989, numărul uciderilor prin avort a crescut foarte mult. S-au făcut peste 30 de milioane de astfel de ucideri.

îți va ierta păcatul, căci prin răbdare ispășești păcatul. Iar milostenia, cu osteneală, biruie înaintea judecării (lui Dumnezeu).

...faceți întocmai, căci față de Dumnezeu nu te poți plăti cu minciuni. Și-ți va spune diavolul ca ai dat destul, numai așa să te bage dator, ca să-i fii și lui datornic și să nu-ți plătești față de Dumnezeu datoria. Să înveți pe cele tinere să nu facă și ele cum ai făcut tu (acest sfat ar putea fi împlinit și prin răspândirea acestui pliant, a altor pliante despre nașterea de copii și/sau avort sau prin implicare în activități pentru viață).

Să vă pocăiți (de păcate) și să nu mai păcătuiți (dacă Dumnezeu le va mai dărui prunci celor care au săvârșit avorturi, toți acești prunci trebuie primiți cu dragoste). Să alergați la spovedanie curată (sinceră) [...] spovedania este ușa (ușa iertării păcatelor).

Cum trebuie să vă fie așezământul minții, al inimii și al trupului vostru? Curățiți. Dumnezeu nu păzește trup spurcat, inimă și minte cu vicleșug; iar dacă ne îndreptăm, zilele se înseninează și ne vom bucura”.

(Părintele Arsenie Boca, *Ridicarea căsătoriei la înălțimea de Taină*, Editura Agaton)

***

Acest pliant a fost întocmit la Biserica ortodoxă „Sfântul Apostol Toma” din Iași (cartierul Alexandru cel Bun). Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să accesați: www.bisericanastereadomnului.ro sau să trimiteți un e-mail la: invataturi.ortodoxe@yahoo.com.

Alte informații despre avort puteți afla accesaând site-urile: www.culturavietii.ro, www.stiriipentruviata.ro, www.provitaiasi.ro ș.a..

Despre mărturisirea la spovedanie și ispășirea păcatelor

Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca – mare îndrumător de suflete

„Mărturisirea și ispășirea păcatelor - sunt două lucruri diferite.

Iată cum avem noi păcatele:

1. - **Unele mărturisite**, adică spuse înaintea lui Dumnezeu, sub patrafir la preotul duhovnic (la spovedanie) și altele nemărtu-

risite. Pentru păcatele mărturisite căpătăm de la duhovnic canonul de pocăință. Fiindcă cuprinde într-însul o osteneală oarecare, fie pentru trup, fie pentru suflet, osteneala aceasta se numește ispășire; iar fiindcă pe tine te mustră cugetul și de aceea ai alergat la spovedanie să capeți liniștire, sigur că vei primi cu bucurie și canonul. De aceea această osteneală după care ai venit, de bună voie, se cheamă ispășire de bună voie.

Mulți v-ați mărturisit păcatele voastre și totuși cugetul vă mustră. Oare de ce? De aceea, că ori nu ați primit leacul (canonul) după mărimea răniilor făcute de păcate în suflet, ori că l-ați primit, dar nu l-ați făcut. Și vă mai mustră cugetul chiar și după ce ați împlinit toată pocăința și după ce veți fi ispășit păcatul acela, pentru că mai sunt și păcate nemărturisite, și până ce nu le veți mărturisi pe toate și nu veți ispăși de bună voie toate¹, nu veți putea avea pace cu pârâșul vostru (cu cugetul sau conștiința). Căci cugetul nostru când ne mustră pentru păcatele noastre, să știți că e glasul lui Dumnezeu în noi. Dacă noi am fi cum trebuie, glasul acesta al lui Dumnezeu în noi ne-ar învăța tainele lui Dumnezeu și ne-ar răpi în Rai în-

---

¹ „Dacă vei mărturisi toate păcatele tale, dar vei ascunde - de rușine - numai un singur păcat, află că nu numai păcatele pe care le-ai mărturisit rămân neiertate, dar îți mai adaugi [...] și un alt mare păcat, al pângăririi celor sfinte, pentru această tăinuire”.

(Sfântul Nicodim Aghioritul)

că pe pământ fiind, dar nu poate de mulțimea și greutatea păcatelor noastre. De aceea ne tot mustră, că doar, doar, ne vom apuca de lucrul ispășirii și al curățirii (prin abținere de la păcate, luptă cu patimile, rugăciuni, participarea deasă la Sfânta Liturghie, împlinirea canonului dat de duhovnic, post și fapte bune așa cum ne cere Evanghelia).

Cugetul e veriga lui Dumnezeu și de Dumnezeu pusă în noi, de care agață Dumnezeu mila Sa și ne atrage la Sine. Ne-ar cuprinde Dumnezeu cu totul și ne-ar îmbrăca în lumină, însă nu găsește în noi loc curat de care să ne cuprindă decât această singură verigă. Nu tânjim noi spre Dumnezeu, cum tânjește Dumnezeu spre noi [...] Până când încă mai zăbovim în păcate și nu ne desfacem de ele, dragostea lui Dumnezeu spre noi ne este foc arzător, iar apucându-ne de ispășirea păcatelor, ni se face bucurie și pace și lumină dumnezeiască.

Dragostea arde relele. Fericit cine o are!

2.- Cu păcatele nemărturisite are Dumnezeu altă socoteală; tot socoteală milostivă, însă pe noi ne ustură. Știind Dumnezeu nătângia noastră, nu ne lasă părăsiți în întunericul necunoștinței, ci ne trimite necazuri sau canon fără voie. Asta-i ispășirea de nevoie: dureri, pagube, vrajbe, tulburări, copii slabi și orice altă suferință (prin nedreptăți care ni se vor face, pierderea parțială sau totală a averii, moartea înainte de vreme a celor dragi, etc.) care ne îndoiaie cerbicea.

Ispășirea de nevoie e, de obicei, mai as-

pră decât ispășirea de bunăvoie, pentru că și păcatele nemărturisite sunt mai grele decât cele mărturisite de bună voie. Cu toate acestea, tu, în neștiința ta, te poți împotrivi rânduielii lui Dumnezeu și ceea ce îți trimite Dumnezeu spre ispășire să strici și să întorci spre mai mare osândă, - căci toate le poate Dumnezeu fără tine, dar ca să te mântuiască în lumea aceasta nu vrea fără tine. Nici tu nu te mântuiești fără mâna lui Dumnezeu și nici Dumnezeu nu te ridică dacă nu-I întinzi mâna ta. Destul îți este că te cercetează mereu și atât de mult te roagă!

Hotărâți-vă astăzi și mărturisiți-vă și cele nemărturisite ale voastre (păcatele, patimile și viciile), căci acele-s verigile diavolului în care își prinde el cârligele. Luați seama că dacă nu vom rupe de la noi lucrurile diavolului, nu vom scăpa de ghearele iadului care într-aceste verigi se află. Aceasta-i mâna neagră a satanei care ne ia de minte să nu ne îndreptăm viața, ba, dimpotrivă, să lovim cu ocări milostiva mână a lui Dumnezeu („Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”, 1 Tim. 2, 4). Chiar când Dumnezeu ne întinde mâna, - satana ne împinge s-o scăpăm [...] de câte ori blestemați când aveți necazuri, să știți că lucrul acesta îl faceți, loviți cu ocări mâna lui Dumnezeu în dauna voastră, atrăgându-vă urgia lui Dumnezeu.

...cei care osândesc păcatele altora și nu și le văd pe ale lor; vor cădea și ei întocmai”.

(Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca - *Uciagașă cetate*, Ed. *Credința strămoșească*)